

Boros Imre: Az IMF nem stabilizál

2013 február 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A rémképemlék? Surányi, Bokros „álopáros” gazdaságkiigazítónak hirdetett, gyakorlatilag azonban az országot a multivilág igényeinek megfelelő? pénzdiktatúrája óta eltelt másfél évtizedben szinte el is feledkeztünk nagyhatalmú támaszunkról, az IMF-ről.

Véletlen lenne, hogy pénzügyi vigaszra mindig baloldali vagy balliberális kormányok idején van szükségünk 1981 óta, a nemzeti jobboldal viszont inkább szabadulni kíván a szervezettől?

Nyilvános fórumokon már többször is elismételtem, hogy amit mi tőlük kérünk mint gyógyírt, azt ők majd megtagadják, de ránk akarnak olyan kúrát erőltetni, amelyetől a bajaink nem csökkennek, hanem épp ellenkezőleg, növekednek majd. Nekünk az ellenünk irányuló pénzpiaci spekuláció romboló, költségnövelő hatásai ellen kellett volna biztosíték, amit az IMF-ben már rendszeresítettek a drámai méretű pénzügyi válságot látva. Ezt nevezik rugalmas (flexibilis) hitelkeretnek. Ez egy pénzügyi keretmegállapodás, amely még ma is jól jönne, amely csak akkor lép életbe és juttat pénzt, ha megtámadják a forintot vagy a magyar államkötvényeket.

Szóval az IMF pénzraktárát csak akkor kellett volna felnyitni, ha támadnak. Nekünk viszont pénzt ajánlottak, és hozzá a szokásos és a baloldalnál mindig kritika nélkül elfogadott és követett feltételeket, a hazaiak, a háztartások és a hazai vállalkozók sarcolását. Most, hogy az IMF felfüggesztette a tárgyalásokat, mondván, hogy ők pénzről és az azzal kapcsolatos feltételekről azaz a hagyományos, a baloldalnál mindig bevált készenléti hitelről (stand by loan) tárgyaltak, kijelentették, hogy nem bánják, ha ebből a kormány egy centet sem vesz fel, de akkor is követni kell a kapcsolódó feltételeket, amit ráadásul még saját szándéklevéllel is meg kell erősíteni, mintha a kormánynak magának lenne szándéka népét és hazai üzleteit megsarcolni. Cinikusan hangzik a kijelentés, hogy a nemszeretem feltételekkel teletöltött stand by megállapodást a magyar kormány tekintheti akár rugalmas hitelmegállapodásnak is, ha éppen ez az úri gusztusa.

A hazánkat értékelő elemzésben az IMF álszent módon sajnálkozik és kritizál, hogy nem hisz a magyar gazdasági növekedésben. Az IMF tehát részrehajló és politizál, a hazai érdekek ellenében akarja a jövedelmek elosztását ismét a multinacionális szektorok javára megváltoztatni. Ehhez még hitel is adna az országnak, amire végképp nincs szükség. Az IMF azonban nemcsak rövid távon, de távlatos módon is politizált hazánk esetében. Erre bizonyíték a 2008-as, rekord rövid idő alatt és soha nem látott és várt összegben adott stand by hitel. Másfél év helyett még másfél hét sem kellett, hogy 25 milliárd dollár erejéig a kassza megnyíljon. Első számú célkitűzés a bankok megsegítése volt, amelyek, mint tudjuk, szinte teljesen külföldi tulajdonban vannak. Arra is jutott pénz, hogy az így megmentett bankoknak legyen elég devizatartalék, ha mégis úgy döntenének, hogy forrásaik egy részét az akkor bajban lévő anyabankoknak kiutalják. Erre szolgált biztosítékként a jegybank megduplázott devizatartaléka,

kerüljön bár 3-4% többletbe az államkasszána. Ez volt a rövid távú IMF-politizálás 2008–2009 években, teljes egyetértésben a kormánnyal.

Közelmúltbeli IMF-illetékesek felülvizsgálati látogatása alkalmával azonban nem értékelték a banksegítés hatékonyságát. Nem tudjuk, hogy ez mennyibe került az adófizetőknek. Megfigyelhet azonban a hosszú távú politikai cél is. Csak az ábrándos emberek hitték, hogy a balliberális kormány harmadszor is ismételni tud. Gyanítható volt a kétharmados bukta is a maga következményeivel, mint az új alkotmány és megváltoztatott sarkalatos törvények. Erre is be kellett feszíteni. No nem egy biztonsági hálót a kormány alá, hanem egy zsarolási potenciált. A 2008-ban felvett IMF-hitelek zömének lejáratát a választások előtti évre, azaz 2013-ra ütemezték, noha minden ésszerűség azt diktálta volna, hogy ütemezzék azt sokkal későbbre, hogy biztosan túl legyünk a válságon, ami jól látható módon legalább egy évtizedig eltart. A hazai pénzügyi értékeket a spekuláció folyamatosan támadta, megnőtt a veszélye a pénzügyi ellehetetlenítésnek. Itt a magyarázata annak, hogy a kormánynak miért kellett mégis ismét az IMF-hez fordulnia, noha a gazdasági eredmények miatt már nem pénzért, hanem védőhálóért. Pénzt ugyanis termel az ország, hiszen a fizetési mérleg már több éve vastagon hozza és nem viszi a pénzt, szemben a Gyurcsány–Bajnai-évekkel, amikor évekig több euró milliárdos lyukak tátongtak a fizetési mérlegben, a kassa kiürült.

Nem vigasz, de tény, hogy az IMF más, hazánkhoz hasonló peremországokkal kapcsolatban is inkább politizál, mint hogy a dolgát végezné. A korábbi nemzeti-liberális román kormány pénz híján belekényszerült egy stand by megállapodásba és az ahhoz kapcsolt kemény feltételekbe. A végrehajtásban azonban megtorpantak, érzelve a társadalom növekvő elégedetlenségét. Nosza gyorsan sikerült néhány képviselőt átvásárolnia a ballib ellenzéknek és a kormányt a parlamentben bebuktatni. Megkísérelték még az államelnök-buktatást is. Minő véletlen, hogy a parlamenti vásár után a kormányra lépő Pontáéknak az IMF engedélyezte, hogy lazítsanak a deficitszabályon, a pluszpénzen nyugdíjakat és közszolgálati béreket emeljenek. Meg is lett a minősített balliberális többség, ma azt csinálnak, amit akarnak, de a választások után azonnal jött a feketeleves is. Emelik az adókat, a kórházakban vizitdíj lesz, privatizálniuk kell kulcságzatokat stb. Folyik a hitelért cserében a jövedelmek és a vagyonok újraelosztása, a hazai jövedelmek és vagyonok terhére, nemzetközi kedvezményezettnek javára. Az IMF a nemzetközi nagyszereplők érdekében politizál, ehhez keres a tagországokban társutas politikai erőket.

Hazánkban a balliberális oldal mindig kész a szövetségre. Érthető tehát, hogy nekünk itt és most nem jár az IMF-védőháló. A szabályok szerint ugyan járna, csak éppen nem jut. Nem gondolhatjuk komolyan, hogy az IMF ennek segítségével járul hozzá ahhoz, hogy kedveltjei kevesebb pénzt sajtoljanak ki hazánkból, amikor javaslata, a készenléti hitel éppen azt célozta, hogy az összeg a kapcsolt feltételek miatt éppen több legyen. Ez szülte az illetékes IMF-tisztviselő legutóbbi, cinikus nyilatkozatát, hogy az ajánlott és feltételekkel megfizetett készenléti hitelt nem kell lehívnunk, ha akarjuk, tekintsük védőhálónak, a szándékolt jövedelemátcsoportosítást pedig szándéklevelünk szerint hajtsuk végre.

Erről pedig szándéklevelél nem születhet. Marad a piac és az egyensúlyozás a trapézon, védőháló nélkül.

Boros Imre - magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
